

Черкаський «Азот» виробив понад півмільйона тонн мінеральних добрив

Актуально

З початку 2016 року Черкаський «Азот» OSTCHEM напруцював понад 508 тис. тонн мінеральних добрив. Уся продукція відвантажується на внутрішній ринок, оскільки пріоритетними для підприємства є потреби вітчизняних споживачів.

Як зазначив Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Складаров, цехи продовжують утримувати оптимальний технологічний режим. Аналіз виробничих показників засвідчує готовність підприємства виконати свої зобов'язання перед аграріями.

Детальніше на **2 стор.**

Читайте в номері

Модернізація хімічного обладнання забезпечила економію енергоресурсів **3**

Інженери-конструктори «Азоту» створюють до шестисот проектів на рік **6**

Цех електропостачання став чемпіоном товариства з волейболу **8**

Діти азотівців вивчають англійську мову **14**

У гімназії нагородили кращих кадетів **9 стор.**

13 кадетів Черкаської гімназії №9 отримали відзнаки за відмінне навчання. Привітав дітей і депутат міськради Ігор Кривошеєв.

Економічні показники лютого

Товарної продукції в порівняльних цінах станом на 01.01.2016 року в лютому вироблено на 111,2 відсотка; товарної продукції в діючих цінах – на 108 відсотків. Зокрема, аміаку всього напруцювано на 100,9 відсотка (цех А-3 – на 101,3%, цех А-5 – на 100,6%); аміачної селітри всього – на 104 відсотки, аміачної селітри товарної – на 103,6 відсотка; карбаміду всього – на 98 відсотків, карбаміду товарного – на 102,2 відсотка; аміачної води – на 107,8 відсотка; КАСу – на 103,3 відсотка; слабкої азотної кислоти – на 103,4 відсотка; рідкого кисню – на 154,6 відсотка.

ПАТ «АЗОТ» ВИРОБИЛО ПОНАД ПІВМІЛЬЙОНА ТОНН МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРИВ

Черкаський «Азот», що входить до холдингу OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), з початку 2016 року виробив понад 508 тис. тонн основних видів мінеральних добрив – аміачної селітри, карбаміду, карбамідо-аміачної суміші (КАС) та аміачної води.

Цього року сприятливі погодні умови дозволили аграріям дещо раніше, ніж зазвичай, розпочати комплекс весняно-польових робіт. Уже на початку березня на поля вийшла техніка. Зараз активно проходить посів ранніх ярих зернових культур та підживлення озимих культур. Водночас сільськогосподарські виробники продовжують закуповувати мінеральні добрива для ефективного проведення посівної кампанії, темпи якої пришвидшаться зі стабілізацією температурного режиму.

– Пріоритетними для нас є потреби вітчизняного спо-

Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Скларов на виробництві аміачної селітри

консуму добрив, попит на які позжавився. Біля прохідних товариства вибудовуються черги автомашин з цистернами, які наповнюються КАС і відправляються в різні регіони України.

– Карбамідо-аміачна суміш належить до групи найбільш ефективних рідких добрив. Враховуючи їхню перевагу і сезонні тенденції, попит значно зріс із настанням весни. Щодоби ми відвантажуюмо споживачам до 2 тисяч тонн цих добрив. Крім того, зараз розпочинається ще й сезон для збуту аміачної води та рідкого аміаку, – розповідає

З початку року Черкаський «Азот» OSTCHEM виробив більше 231 тисячі тонн аміачної селітри, понад 166 тисяч тонн карбаміду, майже 104 тисячі тонн КАСу та близько 7 тисяч тонн аміачної води.

живача, тому всю вироблену продукцію ми відвантажуюмо на внутрішній ринок, – зазначає Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Скларов. – Виробничі потужності підприємства працюють на повному навантаженні. Цехи утримують оптимальний технологічний режим, зважаючи на старт

весняної посівної. Аналіз виробничих показників засвідчує готовність підприємства в повному обсязі виконати свої зобов'язання перед сільгоспвиробниками.

Вже взимку Черкаський «Азот» мав заявки на мінеральні добрива від вітчизняних аграріїв на кілька місяців

наперед. Найбільш популярною на ринку традиційно залишається аміачна селітра.

– Майже за три місяці ми виробили понад 250 тисяч тонн високоякісних добрив. Продукція надходить безперервним потоком і фактично не затримується на складах, одразу ж відвантажуються споживачам і залізницею, і самовивозом, – говорить начальник цеху М-9 Іван Мартем'янов. – Сьогодні, як свідчить статистика, ринок насичується певними видами добрив, зокрема і аміачною селітрою. Через підвищення попиту на рідкий аміак навантаження, яке взяв цех з початку року, а це понад 3 тисячі тонн на добу, поступово зменшуватиметься.

За рахунок гнучкості виробничого процесу підприємство здатне швидко реагувати на кон'юнктуру ринку. Зараз аміачна селітра у більших обсягах спрямовується у вигляді сировини для виробітку рідких

Якісні добрива – зручна упаковка

комерційний директор ПАТ «АЗОТ» Андрій Коваленко. – Попит на аміачну селітру хоча і є, але вже не в таких обсягах. Активне відвантаження КАСу спостерігатиметься до кінця травня.

Нагадаємо, високу якість КАС та аміачної селітри виробництва ПАТ «АЗОТ» неодноразово відзначали експерти. Ці добрива входять до сотні найкращих товарів України.

Євдокія Маюкіна,
Максим Батир

Значна частина КАСу відправляється споживачам залізницею

Модернізація виробництва ЗАБЕЗПЕЧИЛА ЕКОНОМІЮ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ

Виробничі цехи ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM утримують максимальне навантаження з виробітку продукції і водночас вищий рівень енергоефективності технологічного процесу. Починаючи з січня цього року, підприємство зекономило енергетичних ресурсів на суму 12,9 млн. грн.

Модернізація компресора природного газу в цеху А-3 зі встановленням сухих газових ущільнень. 2014 рік

— Питання енергозбереження є одним із найбільш пріоритетних у виробничій програмі ПАТ «АЗОТ». Починаючи з 2011 року, з розвитком нашого підприємства холдинг OSTCHEM інвестував близько 790 млн. грн., з них 456 млн. грн. — у капітальні ремонти. Розробка та впровадження інноваційних технологій на виробництві дозволили нам забезпечити ефективне використання природного газу, теплової та електричної енергії, — розповідає Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Склярів.

Так, з початку року цех А-3 зекономив понад 1,1 млн. м³ природного газу і 995 тис. кВт-год електроенергії. Також структурний підрозділ має економію з використання оборотної (5,5 млн. м³) та знесоленої води (22 тис. м³).

— Ефективна робота устаткування на максимальному навантаженні, економія енергоресурсів та сировини, безперечно, є результатом тих комплексних програм, які останніми роками було реалізовано в нашому цеху. Це і реконструкція печі первинного

За підсумками роботи перших двох місяців 2016 року найкращих показників економії енергоресурсів було досягнуто на виробництвах аміаку — в цехах А-3 і А-5, та карбаміду — в цеху М-2.

риформінгу агрегату ПСГ-1, і встановлення підігрівача паливних газів, заміна реакційних труб і каталізатора, перехід з розчину МЕА на аМДЕА на стадії очистки конвертованого газу від двоокису вуглецю із заміною регенератора. Крім того, два роки тому було проведено модернізацію розподільчих тарілок абсорберу поз. Т-101-1 та модернізацію компресора природного газу поз. С-103-1, — розповідає начальник цеху А-3 Віктор Погорілий. — У результаті, при встановленні норми 1010 м³ газу на виробництво однієї тонни аміаку в січні — лютому нам вдалося вийти на середній показник 995 м³. Показник з використання електроенергії зменшився із 735 кВт-год на тону до 722 кВт-год.

За словами начальника цеху А-5 Петра Кропиви, служби структурного підрозділу працюють як над збільшенням обсягів виробленої продукції, так і над зниженням її собівартості за рахунок підвищення енергоефективності технологічного процесу. Якщо у першому кварталі 2015 року на випуск однієї тонни аміаку використовувалось 1080 — 1093 м³ природного газу, то нинішнього року показник зменшився до 1070 — 1085 м³.

— Досягти таких показників дозволила ще й кооперація потужностей цехів А-3 і А-5. Зокрема, ми приймали надлишок

— Енергоефективність будь-якого виробництва залежить від впровадження різноманітних інноваційних технологій, а також проведення якісних капітальних ремонтів. Однак не менш важливий фактор — раціональне навантаження устаткування й оптимальне ведення технологічного режиму. І тут слід віддати належне професіоналізму технологічного та ремонтного персоналу, — зауважує начальник цеху М-2 Дмитро Артюхов.

Нагадаємо, два роки тому проекти ПАТ «АЗОТ» із модернізації аміачного виробництва в цехах А-3 та А-5, за результата-

В.Склярів обговорює виробничі питання з начальником цеху М-2 Д.Артюховим та його заступником Д.Толмачовим

пари з цеху А-3 для різних господарських потреб та для обігріву обладнання. Власне ж виробництво пари було обмежено, — зазначає Петро Кропива.

Серед лідерів з економії енергоресурсів і цех М-2. Протягом двох місяців було зекономлено 3346 Гкал пари (коефіцієнт знизився з 0,836 Гкал/т до 0,77 Гкал/т), а також 516 тис. кВт електроенергії (коефіцієнт знизився з 0,189 тис. кВт/т до 0,178 тис. кВт/т).

ми дослідження Ernst & Young, увійшли до списку 60-ти найбільш успішних енергозберігаючих проектів в СНД. Їхня реалізація дозволила підприємству не лише збільшити виробничі потужності цехів, забезпечити збалансоване виробництво й споживання аміаку на підприємстві, але й знизити питому витрату природного газу на випуск продукції до середньо-світового рівня.

Максим Батир

«DF AGRO» ВИВОДИТЬ ПРОДУКЦІЮ НА СВІТОВИЙ АГРАРНИЙ РИНОК

Найбільший тепличний комплекс на заході України «DF Agro» (Синьків, Тернопільська область), інвестором якого є власник Групи компаній Group DF Дмитро Фірташ, пройшов міжнародну сертифікацію сільськогосподарської продукції Global G.A.P (Good Agricultural Practice).

Підтвердження європейського стандарту якості продукції дозволило підприємству представити українські товари на світовому ринку, а «DF Agro» — закріпитися у списку господарств з найбільш безпечним виробництвом продуктів харчування і декоративних рослин.

Сертифікація продукції, виробленої на малій батьківщині Дмитра Фірташа в селі Синьків, підтверджує, що на підприємстві створені умови, що виключають можливість накопичення продукцією шкідливих речовин хімічного походження, а також попереджають механічне та мікробіологічне забруднення. **Завдяки використанню передових інноваційних технологій, тепличний**

комплекс «DF Agro» також є найсучаснішим в Україні і одним з найбільш високотехнологічних тепличних комплексів у Європі.

Крім того, підтвердження безпеки продукції міжнародним сертифікатом якості дозволить підприємству стати рівноправним гравцем світового агропродовольчого ринку, а товарам, виробленим на підприємстві, — підвищити собівартість.

З 1 квітня «DF Agro» почне відвантаження нового врожаю перцю. У 2016 році на всіх 10 га тепличного комплексу вирощується солодкий кубовидний перець різних сортів.

Джерело:
dmitryfirtash.com

Global G.A.P є найбільш поширеною системою сертифікації безпеки продукції у світі. Системою сертифіковані виробники більше 90 країн, а загальна кількість господарств, що мають сертифікат, становить близько 100 тисяч.

ПАТ «РІВНЕАЗОТ» OSTCHEM ВСТАНОВИЛО ВИРОБНИЧИЙ РЕКОРД

ПАТ «Рівнеазот», яке входить до OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), досягнуло найвищих виробничих показників із часу свого заснування. З початку року підприємство випустило близько 195 тисяч тонн мінеральних добрив.

Найбільшу частку складо виробництва аміачної селітри (АС). За два місяці 2016 року ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM випустило понад 103,7 тисячі тонн цього мінерального добрива. У січні підприємство встановило рекордну місячну кількість виготовленої аміачної селітри із часу свого заснування — 53 768 тонн. Такі ж високі темпи виробництва ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM утримує і надалі.

— Високих виробничих показників вдалося досягти завдяки максимальному завантаженню цеху аміачної се-

літри (АС) та цеху складних мінеральних добрив (СМД), а також стабільній роботі решти виробничих цехів. Зокрема, лише у січні відсоток використання проектних потужностей цеху Аміак-2 становив 112,5%, цеху неконцентрованої азотної кислоти — 108,5%, цеху аміачної селітри — 111,2%, цеху складних мінеральних добрив — 124,7%. Такі темпи виробництва ми утримуємо і надалі, — каже Голова правління ПАТ «Рівнеазот» Михайло Заблуда.

Джерело: azot.rv.ua

Понад 208 мільйонів гривень ІНВЕСТУВАВ «РІВНЕАЗОТ» В ЕКОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ

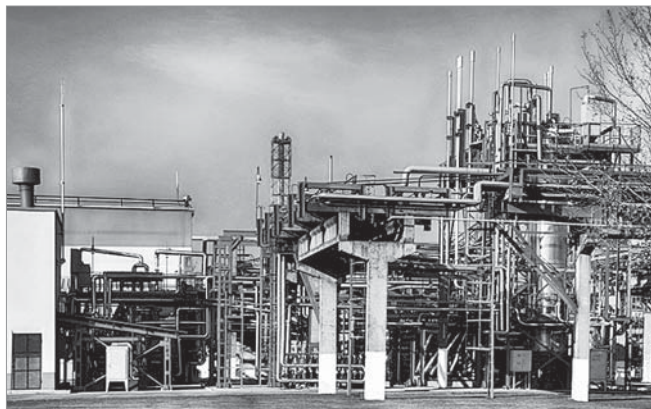
ПАТ «Рівнеазот», яке входить до OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), у 2015 році спрямувало в охорону навколишнього середовища понад 208,3 млн. грн. Ці інвестиції були спрямовані на поточні витрати для утримання та експлуатації основних засобів природоохоронного значення та на їх капітальні ремонти.

У 2015 році ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM провів низку екологічних заходів, спрямованих на охорону та раціональне використання водних, повітряних ресурсів, надр землі тощо. Виробнича політика, яку втілює у життя ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM, спрямована на охорону природи і визначається природоохоронними ініціативами холдингу.

— Усі виробничі процеси, капремнти та модернізацію обладнання ми здійснюємо з урахуванням впливу на навколишнє середовище. «Рівнеазот» — «екологічно орієнтоване» підприємство. Щороку ми спрямовуємо в охорону природи значні кошти. Так, у 2015 році, з метою максимального зниження ризиків забруднення навколишнього середовища, ми спрямували понад 198,4 мільйона гривень на утримання й експлуатацію основних засобів природоохоронного значення, понад 9,9 мільйона гривень було спрямовано на капремнти та модернізацію обладнання природоохоронного значення. У 2016 році інвестиції у захист навколишнього середовища склали понад 200 мільйонів гривень, — каже Голова правління ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM Михайло Заблуда.

ПАТ «Рівнеазот» щорічно розробляє та успішно реалізовує комплексний план заходів з охорони навколишнього середовища. Цьогорічний план включає в себе 20 екологічних заходів.

— Усі 20 запланованих заходів націлені на безпосередній результат і є «прямо екологічними». Ці заходи спрямовані на охорону навколишнього повітря, раціональне використання водних ресурсів, охорону земель, підземних вод та надр землі. Також ми подбаємо і про безпечне поводження з відхо-

дами та небезпечними речовинами. Основні природоохоронні заходи будуть проведені у десятих підрозділах підприємства. Водночас ми проведемо низку «непрямо екологічних» робіт, які спрямовані на підсилення та вдосконалення тих заходів, які визначають вплив нашого підприємства

на навколишнє середовище, — розповідає начальник відділу охорони навколишнього середовища ПАТ «Рівнеазот» Валентина Курганська.

Зокрема, для забезпечення ефективної роботи газоочисного обладнання та зменшення ймовірності неорганізованих викидів у атмосферу, на

У 2015 році екологічні інвестиції ПАТ «Рівнеазот» (витрати на капремнти й поточні витрати на утримання та експлуатацію основних засобів природоохоронного значення) сягнули понад 208,3 млн. грн.

У період з 2010 по 2015 роки ПАТ «Рівнеазот» вклав у захист навколишнього середовища понад 1,2 млрд. грн.

підприємстві у 2016 році буде проведена реконструкція вузла змішування третьої і четвертої технологічних ліній із виробництва вапняково-аміачної селітри та заміна частини пневмо-транспортних трубопроводів у цеху складних мінеральних добрив.

Джерело: azot.rv.ua

Результаты работы порта «Ника-Тера» в 2016 году

С начала года морской терминал «Ника-Тера» (ООО «МСП Ника-Тера» входит в Group DF) осуществил перевалку 355,5 тыс. тонн грузов.

С начала года в общем объеме грузооборота зерновые культуры составили 49,3% (175,1 тыс. тонн), минеральные удобрения — 27% (96,2 тыс. тонн), навалочные грузы — 23,7% (84,2 тыс. тонн).

Перевалка транзитных грузов за указанный период, по сравнению с аналогичным периодом прошлого года, уменьшилась на 76,1% до 46,3 тыс. тонн. Грузооборот экспортных грузов сократился

на 38,3% до 289 тыс. тонн, а перевалка импортных — на 49,8% до 17,2 тыс. тонн.

— Неопределенность с возвратом льготного режима уплаты НДС для сельхозпроизводителей с начала года спровоцировала сокращение объемов перевалки зерновых культур, работа с которыми частично компенсировала отсутствие российского и белорусского транзита, а также экспорта угля с востока Украины.

При этом можно отметить оживление перевалки калия хлористого на рынок Турции, идут переговоры о возобновлении завоза транзитной угольной продукции. Подписаны новые контракты на перевалку огнеупорной глины, которая на сегодняшний день составляет 17% в общем объеме перевалки грузов, — отмечает председатель общества Александр Гайду.

Источник: nikatera.com

ІНЖЕНЕРИ ПКВ «АЗОТУ» СТВОРЮЮТЬ ДО ШЕСТИСОТ ПРОЕКТІВ НА РІК

Сьогодні інженерна група проектно-конструкторського відділу (ПКВ) ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM здійснює конструкторський супровід практично всіх робіт, які проводяться підприємством – від ремонту приміщень та встановлення дитячих майданчиків у місті до складних проектів з модернізації, ремонту та технічного переоснащення виробництва.

Паралельно інженери відділу працюють над багатьма важливими проектами. Так, нещодавно було підготовлено проект установки з бутелювання питної води та молокороздатки, що буде розміщена на 1-му поверсі їдальні №4. Підготовлено також робочу документацію щодо цілого ряду робіт, які реалізуються на виробництві. Зокрема, облаштування споруди для зберігання та видачі палива в цеху ОПСВ, встановлення електроводонагрівачів накопичувального типу в усіх структурних підрозділах, ремонт периметрового огороження товариства, встановлення витратомірних комплексів ІРКА на трубопроводах оборотної води в цехах М-2, М-5, М-7, КЦ, установка нового конденсатора поз. Е-303 в цеху М-2 (її планують здійснювати під час літнього капремонту), від-

В.Войшвило з молодими та перспективними спеціалістами ПКВ

новлення працездатності газотурбінної установки ГТТ-3М на агрегаті №1/1 цеху М-5, переоб'язка вузла десорбції і гідролізу в цеху М-6, установки скрубера на трубопроводі вуглекислого газу ВГ-1200 перед

сепаратором S-106 в цьому ж цеху та інші. Тож ритм роботи ПКВ досить напружений.

– Виробництво ніколи не стоїть на місці, до того ж, змінюються та вдосконалюються програми забезпечення, з яки-

ми ми працюємо, проте наші фахівці справляються з такими викликами завдяки високому професіоналізму, бажанню працювати та постійній роботі над підвищенням кваліфікації, – розповідає начальник ПКВ Валерій Войшвило. – Зараз ми цілеспрямовано омолоджуємо колектив. Беремо на роботу молодих, перспективних людей, які мають не лише хорошу теоретичну базу, а й готові багато вчитися та освоювати специфіку хімічного виробництва.

Нині в проектно-конструкторському відділі ПАТ «АЗОТ» працює 30 осіб. Як зазначив Валерій Войшвило, колектив не лише професійний, а й дружний та згуртований, що також дуже важливо в роботі. Тож, не дивно, що цьому колективу до снаги будь-які завдання.

Наталія Бакалова,
фото автора

Цех КВПіА гарантує точність роботи вимірювальної техніки

Висококваліфіковані спеціалісти цеху КВПіА Черкаського «Азоту» забезпечують проведення контролю придатності та якісного ремонту кількох десятків тисяч приладів, що слідкують за веденням технологічного процесу на всіх його етапах.

Команді однодумців під силу виконання будь-якого завдання. Головне, щоб «очі», «вуха» й «мозок» технологів, тобто контрольно-вимірювальні прилади, завжди були в робочому стані. Всі обов'язки з їх обслуговування, залежно від виду вимірювання, розподілено між працівниками декількох дільниць. Так, ювелірним виконанням «маніпуляцій» з обслуговування всіх витратомірів і манометрів займаються 12 слюсарів бригади ґертуної манометрії. Трудяться вони у трьох лабо-

раторіях. Від кожного залежить справність окремого приладу, а в цілому – безаварійна робота підприємства. Чоловіки переважно займаються контролем придатності, а також ремонтном пневматичних і електронних витратомірів, прекрасна ж половина колективу – відновленням різних типів манометрів.

– Раз на рік всі ці засоби вимірювальної техніки проходять контроль придатності. Зазвичай більшість потребує ремонту, – розповідає начальник цеху КВПіА Петро Шолудько.

– Ті ж манометри працюють в агресивному середовищі й на вулиці. Ми відновлюємо їх повністю. По суті, залишається одна трубка Бурдона, все інше замінюємо – від шкали до корпусу, але старі комплектуючі не викидаємо. І корпуси, і шкали, і контактні групи різних типів «реставруємо» власними силами на базі цеху. За рахунок цього вартість ремонтних робіт значно знижується.

Поняття сезонності, як зазначив Петро Іванович, для цеху КВПіА не існує в принципі.

Бригада ґертуної манометрії, як і всі інші, завантажена роботою протягом року. Вдвічі або й утричі обсяги зростають під час кампанії капітальних ремонтів. Та незважаючи на кількість замовлень від цехів, завдяки оптимальній організації праці та сучасному обладнанню від світових виробників, яке має в арсеналі структурний підрозділ, продуктивність бригади становить 4 – 6 тисяч приладів на рік.

Власн. інформ.

Справу Валерія Молчанова продовжують дві дочки

Зазвичай продовжувати справу батька, який має технічну спеціальність, беруться хлопці. А в родині заступника начальника цеху К-3 Валерія Молчанова це зробили дочки Ксенія та Фотинія, які працюють в цьому ж цеху апаратниками розділення повітря – здійснюють прийом, зберігання та відпуск споживачам рідкого кисню.

Під час служби в армії

Так складалося по життю, що Валерій Молчанов ніколи не вибирав легких шляхів чи заробітків. Якщо служба в армії, то в холодному Балтійському морі на судні, яке спеціалізувалося на рятувальних операціях у разі аварій підводних човнів, якщо працювати, то в шахті чи на серйозному хімічному виробництві. Народився Валерій

Валентинович в Узбекистані. Коли йому було 6 років, родина переїхала до Казахстану в місто Жезказган. Тут хлопець закінчив 8 класів та вступив до гірничого технікуму. Після закінчення навчання за направленням поїхав працювати гірським майстром шахти в м. Джамбул. Роботі в шахті Валерій Молчанов присвятив 10 років. До Черкас родина Молчанових переїхала з далекого Казахстану в 1981 році після того, як побувавши в гостях у родичів, побачили, яке це гарне місто.

— Тоді в пошуках роботи я об'їздив пів-Черкас і потрапив на «Азот». Прийшов працювати апаратником розділення повітря в цех А-1. Пропрацював тут до 1984 року, а потім перейшов у цех розділення повітря К-3. Тут також працював апаратником, потім майстром зміни, інженером-технологом, а 17 років назад мене призна-

чили заступником начальника цеху, — розповідає Валерій Валентинович.

Уже в Черкасах у подружжя Молчанових народилися три дочки: Валентина, Ксенія та Фотинія. Ім'я молодшої доньки Фотинії в перекладі з грецької означає Світлана. Так її назвали на честь бабусі по маминій

На запитання, чи хоче продовжувати справу дідуся та мами її доця Владислава, Ксенія зізнається, що вона активно цікавиться їхньою роботою, проте зі своєю майбутньою спеціальністю малеча ще не визначилася.

Валерій Молчанов — шасливий дідуся, адже має двох внуків

Доньки Валерія Молчанова: Валентина, Фотинія та Ксенія

лінії, яка була гречанкою. Саме вона першою прийшла працювати на «Азот». Було це в 2005 році, а з 2008 року свою трудову діяльність на підприємстві розпочала і Ксенія. Зараз сестри працюють в різних змінах і змінюють одна одну з чергування.

— Мені дуже подобається моя робота, наш колектив. Приємно, що ми продовжуємо справу батька, який має величезний досвід роботи. Коли тільки починали працювати і виникали якісь питання, він міг пояснити, підказати, — зазначила Ксенія.

і двох внучок. Велика родина часто збирається вся разом, готує традиційні страви східної кухні — чебуреки, манти чи плов.

Як зауважив начальник цеху К-3 Петро Федоришин, вимогливий до підлеглих Валерій Валентинович, не робить поблажок і для своїх дочок. Тому їм, можливо, навіть складніше доводиться, ніж іншим працівникам. Адже потрібно проявляти себе якнайкраще і в плані знань, і в плані трудової дисципліни. Вони з цим завданням справляються на відмінно.

Наталія Бакалова

Дружна родина Молчанових

Кадрові призначення

Таланову Анну Василівну з 12 березня 2016 року призначено начальником промислово-санітарної лабораторії.

Таланова А.В. 1962 року народження. Освіта вища. У 1989 році закінчила Київський політехнічний інститут за спеціальністю: кібернетика електричних систем; кваліфікація за дипломом — інженер-електрик.

На Черкаський «Азот» прийшла у січні 1993 року. Працювала лаборантом хімічного аналізу в промислово-санітарній лабораторії.

Щиро вітаємо Анну Василівну Таланову з призначенням. Зичимо плідних професійних здобутків та особистих удач!

Відділ кадрів

Черкаський «Азот» приймає ЧЕМПІОНАТ ОБЛАСТІ З ВОЛЕЙБОЛУ

ПАТ «АЗОТ» надав ігровий зал свого спорткомплексу для проведення відкритого чемпіонату області з волейболу, в якому загалом взяли участь 16 команд (основна ліга та ліга ветеранів). Бере участь у змаганнях і збірна команда «Азоту».

Вже 2-й рік поспіль збірна команда ПАТ «АЗОТ» бере участь у чемпіонаті області, демонструючи непогані, як для

новачків, результати. Торік азотівці посіли четверте місце. Цього року боротимуться за третє. На перше місце в чемпіонаті претендують «Златогор» (м. Золотоноша) та команда «Трансгаз» (м. Черкаси).

Радує, що Черкащина відроджує такий популярний вид спорту як волейбол. Адже ще в недалекому минулому у національному Чемпіонаті України одночасно брали участь 6 команд майстрів із Черкас (більше ніж у таких волейбольних центрах як Харків та Одеса). Жіночі та чоловічі команди нашого міста неодноразово ставали переможцями вищого дивізіону (Суперліги) націо-

нального Чемпіонату та Кубка України, представляючи український клубний волейбол на міжнародній арені. Волейбольна команда «Азоту» була однією з найсильніших – входила в десятку кращих команд першої ліги України, неодноразово здобувала призові місця в чемпіонатах країни, була чотирикратним володарем Кубка України та двічі виборювала звання чемпіона. Нині це вже історія. Проте й сьогодні на підприємстві приділяється увага цьому виду спорту, а збірна команда «Азоту» вже представляє його на обласному рівні.

Іван Челомб'як, інструктор спорткомплексу ПАТ «АЗОТ»

КЛБ «РИТМ»

Спортивне життя любителів бігу

Щороку в березні спортсмени КЛБ «Ритм» відзначають легкоатлетичними пробігами Міжнародний жіночий день та чергову річницю заснування ПАТ «АЗОТ».

Легкоатлетичний пробіг проходив за маршрутом: село Червона Слобода – село Вергуни – спортивний комплекс ПАТ «АЗОТ». Кожен спортсмен обирав для себе дистанції – 6, 10 або 15 км.

Основну дистанцію (15 км) з хорошим особистим результатом пробігли Дмитро Самуїлик, Віктор Зуєв, Наталія Кузнєцова, В'ячеслав Черненко, Сергій Жиленко та Іван Хотін. Група підтримки на чолі з Неллі Телегіною через кожних 5 км забезпечувала на трасі харчування та контролювала стан здоров'я бігунів. Голова КЛБ «Ритм» Юрій Воробйов щиро подякував керівництву товариства та всьому колективу за допомогу і підтримку в заняттях оздоровчим бігом.

Власн. інформ.

Цех електропостачання – чемпіон з волейболу

Згідно з календарним планом спортивно-масових заходів, щорічно на ПАТ «АЗОТ» проводиться чемпіонат і кубок з волейболу серед команд структурних підрозділів товариства. Не став винятком і 2016 рік.

На старт цього року вийшли спортсмени з семи структурних підрозділів підприємства. Прогнозовано переможцями чемпіонату став колектив цеху електропостачання (капітан Борис Кашперук), який вже неодноразово виборював перемогу й має у складі команди одразу 4-х гравців нинішньої збірної ПАТ «АЗОТ» з волейболу: Павло Свідін, Петро Ковальчук, Віталій Сенчак та Богдан Герасименко.

За другу та третю сходинку в запеклій боротьбі змагалися волейбольні команди цеху з виробництва карбаміду М-6 (капітан Вадим Зеленько) та 1 ДПРЗ «Рятівник» (капітан Ігор Солопій). З рахунком 3:2 перемогла команда «мінераль-

щиків». Відповідно, третє місце за вогнеборцями 1 ДПРЗ.

У нагородженні переможців змагань взяли участь головний електрик товариства Ігор

Кривошеев та голова профкому ПАТ «АЗОТ» Василь Іванов, які вручили чемпіонам і призерам заслужені кубки та медалі.

Іван Челомб'як

У Черкаській гімназії №9 відзначили кращих кадетів та відмінників захисту Вітчизни

У Черкаській гімназії №9 під час урочистого шикунання 18 березня відзначили кадетів, які найкраще проявили себе в першому семестрі. У цій важливій для навчального закладу події взяли участь Голова Черкаської обласної державної адміністрації Юрій Ткаченко та депутат Черкаської міської ради, головний електрик ПАТ «АЗОТ» Ігор Кривошеєв.

За гарне навчання, зовнішній вигляд, зразкову поведінку та виконання кадетських обов'язків тринадцять кадетів гімназії удостоєні відзнаки «Кращий кадет». Як розповіла директор гімназії Ірина Топчій, цю відзнаку вручають кадетам вже вдруге за підсумками навчального періоду.

Ще двом учням — одинадцятикласникам Івану Попільнусі та Миколі Блиндарю, голова ОДА Юрій Ткаченко вручив нагороду «Відмінник захисту Вітчизни» за краще вивчення цього предмету.

Юрій Ткаченко та Ігор Кривошеєв привітали кадетів та побажали їм подальших успіхів. Крім того, вони зустрілися з одинадцятикласниками та класом панянок. Гімназія №9 — єдиний у місті навчальний заклад, де діє роздільне навчання для хлопчиків та дівчаток. Кадети

Урочистості за участю Ю.Ткаченка та І.Кривошеєва

вивчають основи військової справи, фехтування, хореографії, закони чоловічої дружби та зв'язки. Паняночки проходять курс юної леді, займаються фітнесом, хореографією.

— Ця гімназія багато уваги приділяє патріотичному ви-

хованню дітей, тут активно запроваджуються сучасні методики і технології, орієнтовані на європейську освіту, — розповідає Ігор Кривошеєв. — Я, як депутат, роблю все можливе, щоб цьому навчальному закладу приділялося достатньо

уваги. Зокрема, нині працюємо над створенням у гімназії класу робототехніки, щоб воєни Черкаси вже могли представити свою команду на всеукраїнських змаганнях.

Наталія Бакалова,
фото автора

Волонтери підприємства підтримують українських військових на Сході

Нещодавно посилку від активістів ініціативної групи Черкаського «Азоту» «Україна понад усе» отримали бійці 128-ї окремої гірничо-піхотної бригади.

На прохання військовослужбовців було придбано 10 літрів та комплекти батарейок. Доставити все на передову їм допомогли волонтери ГО «Самооборона Майдану Черкаської області». З ними азотівці співпрацюють з початку активних бойових дій на Сході.

— Останнім часом іде ротація. На передовій трапляються випадки, коли ті речі, які передавали волонтери, військові частини забирають з собою. Але ж на їхнє місце приходять нові хлопці. Вони потрапля-

ють, по суті, в пусті бліндажі. Тому інколи для тих же «точок» доводиться повторно купувати деякі речі, інструменти чи обладнання, — зазначає економіст з фінансової роботи відділу бюджетування та контролінгу, волонтер Дмитро Самуїлик. — Також бійцям не вистачає спецодягу, в якому можна було б ремонтувати бойову техніку. Минулого місяця таку посилку ми надіслали танкістам 93-ї окремої механізованої бригади.

Структурні підрозділи «Азоту» продовжують здавати

кошти для потреб армії і сьогодні. Насамперед стабільну допомогу надає цех А-3. Щомісяця колектив передає по 2000 гривень. Загалом, за час функціонування на підприємстві волонтерського руху силами небайдужих працівників вже зібрано понад 470 тисяч гривень. Більшу частину коштів спрямовано для надання адресної допомоги мобілізованим азотівцям та військовослужбовцям різних підрозділів.

Максим Батир

ФЕДІР САВЧУК: У моїх роках – найбільше моє багатство

За роки трудової діяльності на Черкаському «Азоті» мені часто доводилося їздити у відрядження, бо поставляли обладнання і різні матеріали з усіх куточків колишнього Радянського Союзу. В «Укрголовхімкомплекті» я виписав прямий наряд на поставку кабелю із заводу «Кірсабель», де колись освоював його марки.

(Продовження.
Початок у №№21,22 (2015 рік),
№ 1 (2016 рік).

Приїхавши у Кірс, я зустрів багато своїх друзів та знайомих. На заводі працювали подружжя Єлісеєви – Борис і Олена, Женя Кудрявцев та інші. Підібрали мені кабелі згідно з нарядом і ще кілька нових марок без наряду, за що я був їм несказанно вдячний. «Багатство», яке мені надавали, я побачив уже в себе на складі.

Життя завжди летить швидко і стрімко, коли воно наповнене змістовними життєвими питаннями. Дружина Майя закінчила Київську академію і стала дипломованим інженером-електриком. Старший син Микола закінчив школу і влаштувався на «Азот» учнем слюсаря КВПІА на виробництві аміаку. Менший син Андрій продовжував навчатися в школі.

На заплатах Дніпра, вище наших очисних споруд, я отримав ділянку землі під дачу і активно зайнявся садівництвом. У цей час мій керівник Іван Антонович Мілько взяв туристичну путівку в Індію і на Цейлон. По приїзді він розповів про побачене, зацікавив і мене. Я також подав заявку на поїздку. Під осінь потрапив у команду хіміків, які їхали відпочивати до Чехословаччини. У групі було сім моїх товаришів з «Азоту». Спочатку ми красиво

відпочивали у Високих Татрах, їздили дивитися на знамениті трампліни. Із Черкаси взяли з собою копчених ляшків, щоб смакувати з чеським пивом. Це нам вдалося на славу, особливо в Празі. В цьому місті було на що подивитися. Із Праги ми переїхали у Брно, а далі – в Братиславу. Побачили Дунай і з морем вражень повернулися додому.

Роботи в мене вистачало, але склади вже почали порожніти, йшов монтаж цеху карбаміду М-2. Я почав змінювати свою систему відпочинку з катера і риболовлі на сад і будівництво дачі. На тиждень виїхав у туристичну подорож в Італію. В аеропорту в Мілані нас зустріли гід і водій автобуса. Ми побували в музеях, соборах та галереях Мілану. А потім взяли курс на Венецію.

Нашим домом був автобус, але неподалік Венеції ми залишили його на стоянці і пересіли на морський трамвайчик. Мешкали в готелі «Алла», де сама господиня подавала нам вечерю, бо вся прислуга пішла на фестиваль. Нам теж цікаво було побувати на цьому костюмованому дійстві, що ми й зробили. Перебування у Венеції запам'яталося музеями, катанням на гондолах, де гондольєри співали нам своїх пісень, а ми їм своїх. А попереду нас уже чекали Флоренція, Рим...

У Римі, маючи свій автобус, ми відвідали багато історичних місць: Колізей, Пантіон, театр Ла Скала, де співала наша Соломія Крушільницька. А коли заїхали до Ватикану, то побували в соборі Святих Петра і Павла, художній галереї, на різних площах і кладовищах.

У Черкасах на початку 80-х років закінчувалося будівництво Будинку культури «Хімік», яке я курирував від «Азоту». Після його закінчення об'єкт отримав назву Палац культури «Дружба народів».

Обсяги робіт з будівництва на підприємстві зменшувались і я перейшов на посаду начальника сектора з будівництва, ремонту й обслуговування електрообладнання служби головного енергетика, якій

були підпорядковані цехи електропостачання, централізованого електроремонту, водопостачання і промислової каналізації, очистки промислових і стічних вод, котельний та електрослужби всіх структурних підрозділів.

Група працівників «Азоту» в Чехословаччині знайомиться з народним побутом країни

Свої виробничі обов'язки я добре знав, бо всі об'єкти були мені відомі ще при будівництві. Першим відповідальним завданням було для мене освітлення парку хіміків в районі Хімселища. Для його виконання потрібно було 2 км кабелю, 2 км траншеї, 17 паркових опор, 17 світильників і, звичайно, кошти, щоб все це закупити і виконати роботи. Тоді я добре знав, що із необхідних матеріалів є на складах, як це якнайшвидше виписати, і що можуть зробити монтажники. При добрій організації всі роботи були виконані і вчасно, і якісно, а 17 світильників передані на склад «Міськ-світло», бо вони – господарі освітлення в місті. За бездоганне виконання такого важливого доручення на той час головний енергетик Василь Петрович Хрипка жартома сказав, що цей парк має носити ім'я Федора Савчука.

1984 рік проходив згідно з планами і графіками. Це був рік мого та моїх колег 50-річчя. Першим привітали Василя Петровича Хрипка, у вересні – мене, а дещо пізніше енергетика виробництва іонообмінних смол Миколу Федосійовича Шевченка.

Федір Савчук,
ветеран праці «Азоту»

Рим. Я біля Колізею

Ветерани праці «Азоту» «зустрічали» весну

З поштової
скриньки

Чергове зібрання члени клубу «Біла акація» при Благодійному фонді ПАТ «АЗОТ» присвятили першому березневу святу – Міжнародному дню жінки та зустрічі весни, або Масляній. Дійство пройшло в театралізованому українському стилі з піснями, жартами, віршами і танцювальними композиціями.

Головними персонажами свята були Таїсія Гончаренко в ролі багатосніжної Зими, Тетяна Павлюченко (квітуча Весна), Олександр Буласко (Понеділок), Катерина Негрун («прошчена» Неділя). Змістовною і цікавою видалася художня частина програми, яка не обійшлася без віршів Володимира Позднякова, присвячених жіноцтву.

Все було настільки чітко продумано і представлено, що ми й не помітили, як швидко промайнули чотири години плідної зустрічі, від якої отримали велике задоволення. Звичайно, особлива заслуга в цьому належить керівнику клубу «Біла акація» Раїсі Братко та її «хормейстеру» Євгенії Досужій.

Варто зауважити, що новостворений актив клубу (Н.Агапова, О.Булаєнко, Н.Дмитренко, К.Негрун, Т.Усенко) працює досить відповідально, продовжуючи за-

Ветерани праці святкували Масляну

початковані ще в 1999 році традиції.

І яка ж Масляна обходиться без млинців, що символізують собою сонце?! А тому були у нас і смачні млинці, і вареники та пироги, приготовлені дбайли-

вими господинями, за що їм велика вдячність.

Марія Чернецова,
член клубу «Біла акація»,
ветеран праці ПАТ «АЗОТ»,
фото Валерія Досужого

Щира вдячність

Спасибі азотівцям за підтримку

Висловлюю щирю вдячність керівництву Публічного акціонерного товариства «АЗОТ», профспілковому комітету товариства, усім азотівцям, які морально і матеріально підтримали мене у важку хвилину втрати рідної людини – батька **Пашенка Григорія Самійловича**, який віддав рідному підприємству майже 50 років плідної трудової діяльності.

З повагою
Ірина Умярова,
начальник відділу кадрів
ПАТ «АЗОТ»

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ПРО ЧУЙНУ, ДОБРУ ЛЮДИНУ

Сьогодні минає сорок днів з тієї сумної дати, коли на 71-му році життя перестало битися серце доброї, світлої людини, ветерана праці ПАТ «АЗОТ», учасниці хору Галини Василівни Тхоренко.

Щира душа Галини Василівни була відкрита світу і людям. Її добре пам'ятають у цеху М-5, де вона працювала апаратником. Без її участі не проходили різноманітні культурні заходи в Благодійному фонді ПАТ «АЗОТ», коли жінка вийшла на заслужений відпочинок і долучилася до ветеранського колективу. У його числі знайшла багато однодумців, які, в свою чергу, цінували її за владу та добру енергетику серця. Галина Василівна не лише співала в хорі ветеранів, а й знаходила віддушину в створенні гарних композицій вишитих картин.

Її умілі руки творили ще й рушникові дива, а також вишиванки. Майже всі чоловіки – учасники хору «одягнуті» в сорочки, вишиті нею. А ще на добру згадку про себе вона багатьом залишила шматочок свого серця – вишиті пейзажі картинок.

В останні дні життя Галина Василівна Тхоренко аж світилася добротою і щирістю, випромінюючи безмежний позитив душі.

Світла пам'ять про цю хорошу людину надовго збережеться в серцях азотівців.

Колектив БФ ПАТ «АЗОТ»

Галина Василівна Тхоренко

Збагачуємо раціон натуральними вітамінами та мікроелементами

Весна – чи не найбільш очікувана нами пора року. Разом з природою відновлюється і організм людини. Тому в цей час добре сприймається лікування та проведення косметичних процедур. Проте організму потрібно допомогти відновитися і, перш за все, – наситити його вітамінами.

Найпростіший спосіб забезпечити достатнє надходження вітамінів та мікроелементів – це прийом аптечних препаратів. Проте не всі лікарі рекомендують вживати штучні вітаміни. Тому слід звернути увагу на здорове харчування.

ЧЕРЕМША

Дуже корисно додавати в їжу свіжу зелень. Найпершою зеленню є левурда (черемша), яка містить багато вітамінів (С, А, РР, В₁ – В₆, В₉). Всього кілька стеблинок рослини забезпечують добову потребу організму у вітаміні С. Черемша містить мінерали (кальцій, калій, сірка, фтор), мікроелементи (бор, йод, марганець, залізо, мідь, селен, фтор, цинк), життєво важливі амінокислоти і жири, ефірні олії. Левурда має й лікувальні та бактерицидні властивості. Проте її слід

обережно вживати людям, які мають захворювання шлунку, оскільки ця рослина може подразнювати його слизову.

НАСІННЯ ЛЬОНУ

А от насіння льону, навпаки, допомагає позбутися або попередити захворювання шлунково-кишкового тракту – гастрит,

виразку, закрепи. Лівовою часткою корисних властивостей насіння льону зобов'язане високим вмістом поліненасичених жирних кислот Омега-3, Омега-6 і Омега-9. Прийом його всередину покращує вигляд шкіри і волосся, сприяє схудненню.

Вживають у їжу мелене насіння льону, його відвари, настої або ж льняну олію. У добу цілком достатньо 1 ст. л. меленого насіння, яка забезпечує добову потребу в поліненасичених амінокислотах. Збільшувати його дозування в раціоні слід поступово, починаючи з чайної ложки. Жирні кислоти Омега-3 і Омега-6 схильні до сильного окислення і здатні утворювати вільні радикали, тому ні в якому разі не слід смажити на льняній олії. Зберігати олію та насіння льону потрібно в холодильнику.

ПРОРОЩЕНЕ ЗЕРНО

У пророщеному зерні та насінні високий вміст вітамінів групи В, РР, Е, калію, заліза, антиоксидантів. Використовувати можна будь-яке зерно, крім червоної квасолі, в якій при пророщуванні з'являються отруйні речовини. Спочатку зерно слід замочити в теплій воді, щоб воно набухло, потім воду злити, зерно промити, накрити вологою тканиною та промивати двічі на день, щоб не запліснявіло. Вживати пророщене зерно слід на 3-5 день після появи паростків (перетримувати не можна!), додаючи в раціон поступово. Початкова доза для дорослого – 1 ст. л., максимальна – до 70 г. Дітям до 8 років достатньо буде 1 ч. л., до 14 років – 1 десертної ложки на добу.

Підготувала
Наталія Бакалова

НОВІ СТВОЛИ ДЛЯ ПОЖЕЖНИКІВ

У період з 14 по 17 березня цього року в підпорядкованих підрозділах загону проходили додаткові заняття з черговими караулами щодо вивчення тактико-технічних характеристик новітніх стволів Legende 500, які було придбано ПАТ «АЗОТ» для вдосконалення професіоналізму рятувальників при роботі, на навчаннях, заняттях та НС при пожежах, які можуть виникати на території об'єкта.

Тактико-технічні характеристики цього ствола: ствол пожежний Legende 500 з рукояткою пістолетного типу призначений для формування компактного (довжина подачі 13 – 27 м), розпиленого (довжина подачі 3 – 6 м) та комбінованого струменю, а також для одночасного застосування різного тиску води. Компактний струмінь призначений для гасіння пожежі й одночасного розпилення струменю у вигляді захисного екрану для захисту ствольщика. Розміри ствола – 306x103x228 мм, вага – 2,18 кг.

Після теоретичних занять, на чолі із заступником начальника загону з оперативного реагування підполковником служби ЦЗ С.О.Тарановичем, було проведено випробування стволів Legende 500 практично.

Під час цього кожен рятувальник зміг особисто попрацювати зі стволом Legende 500. Відгуки були тільки схвальні. Стволи сподобалися всім як з точки зору тактико-технічних характеристик, так і в простоті виконання оперативних завдань.

Підготувала В.Соловійова

Довга історія залишила свій відбиток на Празі. Практично кожна будівля в місті являє собою справжній витвір архітектурного мистецтва. Тисячі туристів приїжджають сюди заради споглядання унікальних пам'яток. На таку приємну «провокацію» на початку календарної весни піддалася і я. З першої хвилини свого перебування в Празі відчула, що пам'ятки тут не просто добре збереглися, вони зберегли дух минулих часів. За час мандрівки найкрасивішим містом Європи я не раз поринала в епоху королів і королев, не просто

дові та Цегляні?! На території фортеці знаходяться новоготичний храм Святих Петра і Павла, останки романської базилики, романська ротонда Святого Мартіна. Вражає Вишеградський некрополь – місце поховання відомих діячів Чехії, в числі яких: письменник Карел Чапек, композитори Антонін Дворжак та Бедржик Сметана тощо. **За надробками цвинтаря можна прослідкувати еволюцію чеського художнього мистецтва.**

У 1883 році історичний Вишеград, що зарахований до списку світової спадщини

Панорама Праги з висоти Вишеграда

Місто Прага – це вже велика визначна пам'ятка Чехії!

Місто ста веж, матір міст, поріг до зірок, Злата Прага... Так поетично називають одне з найпрекрасніших міст Європи – столицю Чехії Прагу. Заснували її ще в IX столітті на місці переправи через річку Влтаву, яка розділяє місто на дві частини, що нині з'єднані між собою 18-ма мостами. Справедливо кажуть, що Чехія – серце Європи, Прага – серце Чехії, ну а Собор Святого Віта – серце Праги...

милувалася окрасою, а жила і насолоджувалася усім побаченим, де в цілковитій гармонії поєдналися минуле і сьогодення, де кожний куточок дихає таємницями, легендами, містикою.

Місто, в якому кожна будівля – частинка історії, складно описати в кількох словах. Не допоможуть у цьому й беземоційні розповіді надійного Google, бо все варто побачити на власні очі. А тому, скориставшись порадою господині готелю, в перший день евротуру вирішила разом з друзями відвідати Вишеградську фортецю, побувати на Лоретанській площі та подивитися на нічну Прагу, здійснивши одну із найромантичніших прогулянок на теплоході по річці Влтава.

Отже, Вишеградська фортеця. Вона оповита такою кількістю легенд та міфів, що вистачить не на один середньовічний роман. Зі стін цієї фортеці княжна Любуша прокочувала Празі велику славу, а Горимир стрибав на коні у річку. На території цього Національного музею культури можна побачити відразу кілька історичних будівель і архітектурних пам'яток. **Чого тільки варті собою троє величних воріт фортеці – Таборські, Леополь-**

ЮНЕСКО, був приєднаний до Праги і тепер є одним з її адміністративних районів. Згідно з легендою, всередині Вишеграда знаходиться печера, де зберігаються скарби, котрі складаються зі срібного коня, подарованого князю Незамислу шахтарями з Липниці, золотої жаби Любуші та золотої курки з дванадцятьма золотими яйцями. Скарби охороняє чеський лев з дванадцятьма левенятами і чекає тут того моменту, коли треба буде піти

Поблизу «Танцюючого будинку»

допомогти Вишеграду, який є символом чеської державності.

Однією з найгарніших площ Праги є Лоретанська площа, яка сформувалася на початку XVIII сторіччя і розташована в історичному районі Градчани. Тут будівлі представлені в різних стилях, проте зберігають загальну незабутню атмосферу. На башті Лоретанського храму встановлений годинник з унікальним механізмом і 30 дзвіночками, звук яких охоплює три октави. Щогодини він виконує гімн Діви Марії.

В самій будівлі знаходиться скарбниця, де виставлені художні вироби та церковні предмети. **Навпроти храму «красується» Чернінський палац – нинішнє Міністерство закордонних справ.**

Вдалося помилюватися й одним із найневичніших архітектурних проєктів сучасності – «Танцюючим будинком». Споруда відтворює силу легендарної пари танцівників Фреда Астера і Джинджер Роджерс. Цей комплекс споруджений з ініціативи колишнього Президента Вацлава Гавела,

На Лоретанській площі

який мешкав тоді в сусідньому будинку. Відповідно до його ідеї, композиція повинна була відповідати бурхливому часу, що переживала країна, динамічному руху суспільства, що прагнуло перемін.

Наступного дня була екскурсія Празьким градом, перлиною якого є Собор Святого Віта; вулицями Староміської площі, де розташована Ратуша із знаменитим Астрономічним годинником; Карловим мостом, що є візитівкою Праги. Саме він підкріплює туристів неперевершеною красою і романтизмом. Але про все це розповім згодом.

Ніна Гошуренко,
фото Анатолія Гошуренка

Радимо приготувати

Грибний салат з печінкою

Необхідно: 200 г свіжих печериць, 250 г печінки, 3 солоні огірки, 2 середні картоплини, 3 яйця, 2 маленькі цибулини, 150 г майонезу, 50 мл соняшникової олії, маслини, лимон, сіль, спеції – за смаком.

Приготування: печериці промити, нарізати і підсмажити на олії. Печінку відварити в підсоленій воді зі спеціями, охолодити, нарізати дрібними кубиками і підсмажити на олії. Огірки та відварену картоплю також нарізати дрібними кубиками, а цибулю – тоненькими кільцями. Усі складові з'єднати, посолити, заправити майонезом і перемішати. Готовий салат перекласти в салатник і прикрасити маслинами та кружечками лимона.

Ольга Шевченко, м. Черкаси

29

БЕРЕЗНЯ

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

* Тайвань святкує День молоді.

* За народним календарем сьогодні Савин день. Якщо він теплий, то провіщує й теплу весну.

Народилися такі особистості:

Кирило Розумовський – останній гетьман Лівобережної України (1750 – 1764); **Маруся Вольвачівна** (Вольвач Марія Степанівна) – українська письменниця, поетеса, драматург; **Леонід Манько** – український автор і драматург. Працював у трупач М.Кропивницького, М.Старицького, Д.Гайдамаки. Автор п'єс «Нешасне кохання», «Що посієш, те й пожнеш» та ін.; **Едуард Шейкін** – український художник кіно. З 1962 року – художник-постановник Київської кіностудії ім. О.Довженка. Оформив фільми: «Як гартувалася сталь», «Бути братом», «Довгі дні, короткі тижні» та інші; **Федір Глушенко** – український диригент, народний артист УРСР, 1977 – 1987 – головний диригент Симфонічного оркестру УРСР.

Цей день в історії позначений такими подіями:

168 рік до н.е. За це число збереглася перша газета у світі (на дощці, Рим).
1795 рік. Німецький композитор Л.Ван Бетховен уперше дав концерт у Відні.
1848 рік. Через сильні морози, що скували річку Ніагару, більше ніж на 30 годин «зупинився» Ніагарський водоспад.
1910 рік. На сцені Київського театру опери і балету відбулася прем'єра опери М.Лисенка «Тарас Бульба».
1990 рік. Верховна Рада УРСР прийняла постанову «Про проголошення дня 26 квітня «Днем чорнобильської трагедії».

Іменини у Віктора, Олександра, Амалії та Кирила.

Швидко вчити англійську мову дітям хіміків допомагають іноземці

У Центрі дитячої творчості ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM успішно запровадили формат інтерактивного англійського клубу, який став відмінним доповненням до шкільної програми та альтернативою платним мовним курсам.

Тут немає підручників, домашніх завдань і нудних правил. Педагогічний колектив надає перевагу не традиційним, граматико-прикладним методикам, а комунікативним, коли основою є не письмові тексти і різноманітні граматичні вправи, а реальне спілкування. Всі зустрічі проходять виключно англійською. Діти вчать сприймати мову на слух. Як стверджують експерти, під час таких неформальних уроків нові слова і конструкції запам'ятовуються значно швидше.

Вчити англійську мову і не боятися застосовувати її на практиці вихованцям Центру допомагають іноземці. Вони мотивують учасників клубу висловлювати власні думки, задають відкриті питання, доповнюють урок різними завданнями. Діти мають змогу вчити саме автентичну мову – засвоювати правильну вимову, смислові інтонації, грамотну побудову

фраз, знайомитися із сучасною лексикою, ідіомами й жартами.

– Думаю, багатьом, хто вивчав іноземну мову, знайома ситуація, коли ніби й граматику знаєш і лексичний запас пристойний, але як тільки з'являється нагода заговорити з іноземцем, дар мови зникає. Наші гості допомагають дітям позбутися цього страху, – розповідає директор ЦДТ Людмила Дивнич. – Політематичними стали зустрічі з британцем Стівом. Він – колишній поліцейський, часто супроводжував кортежі королівської родини та відомих «зірок». Йому неабияк вдалося захопити дітей розповідями про селебритіз. Також ми познайомилися з американською родиною – Джулією та Джеком Лонг. Вони внесли у заняття певну різноманітність. Разом з ними діти вчили нову лексику, граючи в настільні ігри та віртуально подорожуючи країнами світу.

Надалі, окрім аудиторних занять, на дітей очікують чимало освітніх забав, захоплюючих квестів, професійних перевтілень і звичайно ж нових знайомств.

Максим Батир

З ювілеєм!

ЯРОША Віталія Миколайовича – слюсаря-ремонтника цеху М-2 із 55-річчям.

ТОКАРЯ Андрія Олександровича – енергетика цеху М-2 із 55-річчям.

КУЩЕНКА Віктора Григоровича – слюсаря-ремонтника цеху централізованого ремонту із 40-річчям.

ІВЧЕНКА Володимира Сергійовича – електромонтера ремонтно-механічного цеху із 25-річчям.

ЄГОРОВА Олега Костянтиновича – наладжувальника цеху контрольно-вимірювальних приладів і автоматики із 55-річчям.

КАЛЮЖНОГО В'ячеслава Олександровича – слюсаря-ремонтника ремонтно-механічного цеху із 40-річчям.

КОХАНЕВИЧ Людмилу Антонівну – апаратника очищення газу цеху М-6 із 50-річчям.

ГЕРАСИМЧУКА Андрія Анатолійовича – майстра цеху М-9 із 30-річчям.

МІНІХ Катерину Афанасіївну – апаратника підготовки сировини цеху К-4 із 65-річчям.

МУСІЄНКО Катерину Василівну – акумуляторника цеху М-9 із 55-річчям.

ГІЛЬМАСВА Дениса Михайловича – складача поїздів залізничного цеху із 30-річчям.

СОКОЛОВУ Олену Ігорівну – лаборанта хімічного аналізу централізованого відділу технічного контролю із 40-річчям.

ЯРЕМЧУК Алісу Григорівну – старшу сестру медичну Пункту медичного огляду із 55-річчям.

ІСИЛЕНКА Олександра Володимировича – майстра зміни цеху водопостачання і промислової каналізації із 60-річчям.

КОНДРАШЕВСЬКОГО Олексія Васильовича – машиніста автогрейдера автотранспортного цеху із 60-річчям.

СОЛОДЕНКА Олександра Володимировича – слюсаря КВПіА цеху контрольно-вимірювальних приладів і автоматики із 55-річчям.

ХАНДУСЯ Миколу Михайловича – сторожа автотранспортного цеху із 60-річчям.

ЛЕБІДЬ Миколу Олексійовича – майстра ремонтно-будівельного цеху із 55-річчям.

БАС Валентину Валер'янівну – приборальницю службових приміщень цеху М-9 із 55-річчям.

КУБРАКА Сергія Петровича – електромонтера цеху електропостачання із 55-річчям.

ЧУБА Олексія Івановича – слюсаря-ремонтника цеху М-9 із 60-річчям.

СЕРГІЄНКО Анастасію Георгіївну – економіста ВГРЗ із 35-річчям.

ВАХНЕНКО Ольгу Михайлівну – приборальницю службових приміщень цеху К-6 із 55-річчям.

ДЕРЕВ'ЯНКА Валерія Миколайовича – машиніста насосних установок цеху М-2 із 50-річчям.

Бажаємо вам світлої долі, росяних ранків, чистих світанків, довгого й мирного життя та щасливого майбуття!

Визначні ювілеї працівників «Азоту»

АЛІСУ ЯРЕМЧУК ВІНШУЄМО ІЗ 55-РІЧЧЯМ!

24 березня 1961 року на небосхилі спалахнула нова зоря, на світ з'явилася дівчинка з красивим ім'ям Аліса. Її дитинство пройшло в мальовничому селі Матвіївка на Чигиринщині.

Після закінчення середньої школи Аліса Григорівна вступила до Черкаського медичного училища. Працювала в лікарнях міста Черкаси, здобуваючи професійний досвід та кваліфікацію. На Черкаський «Азот» прийшла у травні 1999 року. Спочатку працювала в медико-санітарній частині, а потім у колективі Пункту медичного огляду старшою сестрою медичною. Зарекомендувала себе знаючим, умілим фахівцем. Готова завжди прийти на допомогу пацієнтам та своїм колегам.

Поміrkована, уважна, доброзичлива, ввічлива, порядна людина. Має чудове почуття гумору. Вимоглива до себе і оточуючих, завжди підтримує в колективі теплу доброзичливу атмосферу. А вдома Аліса Григорівна – справжня господиня, турботлива, любляча бабуся, мама та дружина. Двері її дому завжди відкриті для близьких та друзів. Це далеко не весь перелік вроджених рис характеру, за які її щиро поважають і шанують у колективі.

Бажаємо дорогій Алісі Григорівні великого океану удач, якнайміцнішого здоров'я та безкінечного щастя, добро-

Аліса Григорівна Яремчук

буту та віку довгого, родинного затишку, людської шани та поваги. Хай кожен день у її житті буде зігрітий теплом, ласкою, розумінням і підтримкою всіх, з ким звела і зводитиме її доля!

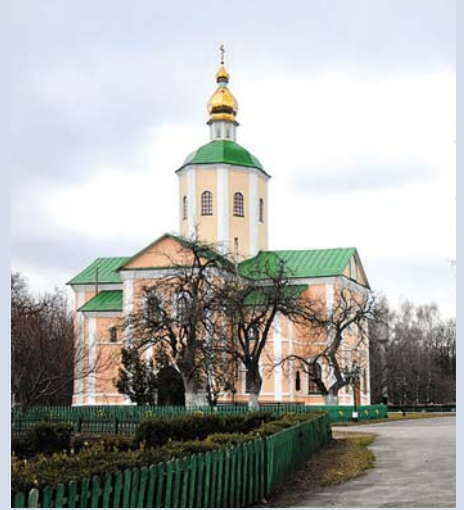
Колектив
Пункту медичного огляду

Дякуємо за допомогу

Моя сім'я вже неодноразово отримує допомогу від обласного фонду милосердя (голова Лариса Лисенко) та керівництва ПАТ «АЗОТ», які спільно проводять добродійні акції для малозабезпечених родин. Ось і нещодавно дітки мали змогу по смакувати соком та кукурудзяними паличками, які були в продуктовому наборі.

Щиро вдячна за турботу.

Світлана Тінькова, мама двох дітей

Щовесни у Холодному Яру зацвітає підсніжник, занесений до Червоної книги

Ранньої весни на ґрунті Холодноярського лісу, що на Чигиринщині, утворюється чудовий білий мереживний килим. Це цвіте підсніжник складчастий, або підсніжник білосніжний (така його наукова назва), який занесений до Червоної книги.

Ці перші квіти, які ніби витончені з найтоншої порцеляни, справедливо називають весняними усмішками рідної землі.

Унікальність цієї рідкісної квітки в тому, що Черкащина аж ніяк не може бути її «рідним» кліматичним регіоном, оскільки вона цвіте лише на гірських масивах Кавказу, в листяних лісах і чагарниках Карпат. Тому для нас холодноярський підсніжник – це наукова сенсація та справжня аномалія.

Чимала заслуга у збереженні цієї природної перлини, цвітінням якої ми-

лувався навіть арабський шейх, коли кілька років тому приїжджав на Черкащину, належить працівникам філіалу «Холодний Яр» та волонтерам-охоронцям із числа студентів ЧНУ імені Б.Хмельницького, які проводять акції, спрямовані на захист рідкісних рослин. Вони прагнуть, щоб якомога більше прихильників прекрасного могли споглядати таку красу та вдихати цілющий аромат лісу.

Підготувала
Ніна Гошуренко

